

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o prestrukturiranju in razvoju sektorja električnih gospodinjskih aparatov (bele tehnike v Evropi) ter vplivu na zaposlovanje, podnebne spremembe in potrošnike

(2009/C 100/12)

Evropski ekonomsko-socialni odbor je 17. januarja 2008 sklenil, da v skladu s členom 29(2) poslovnika pripravi mnenje na lastno pobudo o naslednji temi:

Prestrukturiranje in razvoj sektorja električnih gospodinjskih aparatov (bele tehnike v Evropi) ter vpliv na zaposlovanje, podnebne spremembe in potrošnike.

Posvetovalna komisija za spremembe v industriji, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 10. septembra 2008. Poročevalka je bila ga. DARMANIN, soporočevalec g. GIBELLIERI.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 448. plenarnem zasedanju 22. in 23. oktobra 2008 (seja z dne 22. oktobra) s 86 glasovi za in 2 vzdržanima glasovoma.

1. Sklepi in priporočila

1.1 EESO meni, da je prednost evropskega sektorja gospodinjskih aparatov ⁽¹⁾ v njegovi sposobnosti, da proizvaja visokokakovostne in trajnostne izdelke. To prednost pa je treba podpreti in razširiti s primerno evropsko politiko, ki temelji na stalnih prizadevanjih in izboljšavah na področju tehnoloških inovacij ter nenehnem usposabljanju za povečanje strokovnega znanja zaposlenih. Takšna politika bi morala spodbujati razvoj energetsko učinkovitih gospodinjskih aparatov z večjo zmogljivostjo recikliranja. Na splošno bi morali čim bolj zmanjšati vpliv na okolje, ki temelji na analizi življenjskega cikla.

1.2 EESO je trdno prepričan, da bi zakonodaja Evropske unije lahko neposredno vplivala na konkurenčnost sektorja, zlasti s predlogom za razširitev direktive za okoljsko primerno zasnovo izdelkov in predlogom za revizijo uredbe o znaku za okolje, kar bi prispevalo k večji energetski učinkovitosti in zmanjšanju emisij CO₂. S tem bi zmanjšali tudi nevarnost in trend preseljevanja industrije iz Evrope, izgube delovnih mest ter poseganja v interese potrošnikov.

1.3 Tržni nadzor je izrednega pomena za varovanje evropske industrije, njenih delavcev, interesov potrošnikov in okolja. Izvajati bi ga bilo treba z uporabo naslednjih ukrepov:

— zagotavljanje več sredstev prek držav članic in EU ⁽²⁾ za strožje preverjanje skladnosti izdelkov s standardi in zakonodajo evropskega notranjega trga, zlasti uvoženih izdelkov;

⁽¹⁾ Pojem gospodinjski aparati zajema hladilnike, pralne stroje, pomivalne stroje, vodne grelce, grelnike in vse elektronske naprave, ki se uporabljajo doma.

⁽²⁾ Novi zakonodajni okvir, poznan tudi kot „paket Ayrál“, je zadnji sveženj iz „paketa za boljšo pravno ureditev“, ki obravnava tržni nadzor, označevanje izdelkov in homologacijo ter sta ga Evropski parlament in Svet sprejela 23. junija 2008. http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/internal_market_package/index_en.htm.

— zatiranje neelojalne konkurence in dampaing. Protidampinške ukrepe je treba skrbno proučiti, da ne bodo s spodbujanjem preseljevanja industrije iz Evrope ali s povečevanjem uvoza negativno vplivali na evropsko industrijo. Sprejeti ukrepi se ne bi smeli nanašati le na celotne gospodinjske aparate, temveč tudi na posamezne sestavne dele;

— ponovni pregled sistema označevanja, tako da bo upošteval napredek na področju tehnoloških inovacij, ne da bi vzbujal napačen vtis glede spreminjanja vrednosti;

— strožji nadzor za zmanjšanje ponarejanja izdelkov in njihovega razpečevanja ter pojava kopij, ki so zelo podobne izvorniku;

— nadziranje, da so podatki na etiketah, zlasti na uvoženem blagu, resnični in ne zavajajoči.

1.4 EESO meni, da so prilagoditve sistemu označevanja izredno pomembne. Etiketo je treba posodobiti vedno, ko se zviša standard zaradi novih, tehnično učinkovitejših gospodinjskih aparatov. Sistem mora biti dinamičen, tako da novi izdelki z boljšimi specifikacijami, ki pridejo na trg, dobijo novo etiketo, namesto da bi znižali raven predhodno razvrščenih aparatov. Tovrsten pregled bi moral biti povezan s tehnološkimi inovacijami, vendar bi se moral v skladu z akcijskim načrtom za energetsko učinkovitost izvajati vsaj na vsakih 5 let. Bistvenega pomena je, da so v ta postopek pregleda vključene vse zainteresirane strani. Poleg tega bi morala Komisija spodbujati uveljavljanje zakonodaje, ki bi povečala obveznost označevanja za proizvajalce, uvoznike in trgovce na drobno.

1.4.1 Z vidika trajnosti bi bilo koristno, da EU vpliva tudi na druge države pri sprejemanju visokih standardov, ki jih tudi sama namerava sprejeti za notranji trg, saj bi se to odražalo v morebitnem varčevanju z energijo na svetovni ravni.

1.5 Evropski sektor gospodinjskih aparatov bi lahko močno okrepili z uvedbo sistemov spodbud v državah članicah, ki bi spodbujali zamenjavo starih aparatov z bolj sodobnimi in energetsko učinkovitejšimi aparati, ki jih sektor že proizvaja, vendar na trgu še niso dovolj priljubljeni. Ta podpora bi morala biti zasnovana tako, da bi z ustreznimi finančnimi instrumenti pomagala socialno šibkejšim in ne bi bila diskriminatorna. Učiti se je treba iz uspešnih primerov v Evropi in zunaj nje.

1.6 Smiselno bi bilo tudi okrepiti pomoč potrošnikom glede vzdrževanja in rezervnih delov gospodinjskih aparatov ter zagotavljati nenehno nadgrajevanje in posodabljanje znanja delavcev, da bi zagotovili učinkovito in zanesljivo storitev. To bi lahko pripomoglo k povečanju in/ali ohranjanju stopnje zaposlenosti.

1.7 EESO meni, da bi morala politika EU olajšati prehod industrije k inovativnejšim izdelkom in sorodnim storitvam, ki so strateškega pomena zaradi njihovega vpliva na emisije CO₂ in porabo energije, na primer sončni kolektorji, fotovoltaične naprave, toplotne črpalke, vodikove celice, naprave za mikroproizvodnjo in visokozmogljive klimatske naprave. To bi bilo koristno za ustvarjanje delovnih mest in večjo izbiro za potrošnike.

1.8 EESO priznava, da je uspeh pri uresničevanju priporočil za učinkovito prestrukturiranje sektorja gospodinjskih aparatov v Evropi, na podlagi katerih naj bi ta sektor postal bolj trajnosten, mogoče doseči in čim bolj povečati le s temeljitim in učinkovitim sektorskim socialnim dialogom na evropski ravni.

2. Ozadje

2.1 Selitev sektorja gospodinjskih aparatov ne le v srednje- in vzhodnoevropske države, temveč tudi v Rusijo, Turčijo in na Kitajsko, je trenutno najbolj pereč problem tega sektorja. Preseľjevanje torej ne poteka le v državah članicah EU, temveč se celotni segmenti na področju gospodinjskih aparatov skoraj v celoti selijo iz Evrope na Kitajsko.

2.2 Podjetja sedaj odkrivajo Rusijo, kjer se ustanavljajo nove tovarne pralnih strojev in hladilnikov ter se izvajajo prevzemi obstoječih podjetij iz sektorja bele tehnike. Na ruskem ozemlju se trenutno gradi med petnajst in dvajset tovarn za proizvodnjo bele tehnike. To je zelo pomembno za zagotavljanje prodiranja evropskih proizvajalcev na ta novi trg z visokim potencialom.

Vendar pa je pozornost treba nameniti dejstvu, da te tovarne v prihodnje morda ne bodo oskrbovale le svojega nacionalnega trga, temveč bodo svojo proizvodnjo izvažale tudi v Evropo, če nam ne bo uspelo obvladati ključnih problemov evropskega trga.

2.2.1 Številne možnosti za izvoz v regije, kot so Azija, severna Afrika in Bližnji vzhod, imajo tudi evropski proizvajalci, pri čemer trend izvažanja gospodinjskih aparatov iz EU že sedaj narašča. Evropski proizvajalci lahko izkoristijo trenutne pogoje, na primer povečanje srednjega razreda v teh regijah, velik ugled evropskih izdelkov itd., in nadaljujejo s prodiranjem na te potencialne trge.

2.3 Čedalje večje prodiranje poceni izdelkov in izdelkov dvomljive kakovosti zaostrejuje krizo v evropski industriji bele tehnike. Poleg varčevanja na račun kakovosti tudi različni davčni sistemi, ugodnosti glede stroškov dela in razmeroma nizki prevozní stroški prispevajo k izpodjedanju uveljavljenih proizvajalcev v Evropi.

2.4 Očitno je, da Evropa ne more konkurirati mesečnim dohodkom, ki se izplačujejo na primer na Kitajskem. Hladilnik ali zamrzovalnik, izdelan na Kitajskem, je brezkonkurenčno poceni in enako velja za enostavne sestavne dele, kot so motorji ali kompresorji. Konkurenčne prednosti ni mogoče doseči, če se evropski izdelki prodajajo le glede na ceno in ne na kakovost. Prednost evropskega sektorja gospodinjskih aparatov je v njegovi sposobnosti, da proizvaja visokokakovostne izdelke. Druge konkurenčne prednosti so povezane z zasnovo, garancijami izdelkov, storitvami za stranke, združljivostjo rezervnih delov in popravili. To prednost bi lahko podprli in razširili z oblikovanjem jasne evropske politike.

2.5 Evropske tovarne proizvajajo hladilnike in zamrzovalnike, ki so uvrščeni v energijske razrede A++, A+, A in B. Večina izdelkov, ki se trenutno proizvaja, sodi v razreda A+ in A. Izdelki razreda A++ predstavljajo manj kot 4 %.

2.6 Zanimanje potrošnikov za energetsko učinkovite hladilnike ostaja nizko. Po podatkih CECED (*European Domestic Equipment Manufacturers Committee*) je v evropskih gospodinjstvih še vedno približno 188 milijonov hladilnikov in zamrzovalnikov, starejših od 10 let. Stari gospodinjski aparati (iz leta 1990) porabijo približno 600 kWh/letno, gospodinjski aparati razreda A+ približno 255 kWh/letno in gospodinjski aparati razreda A++ približno 182 kWh/letno. Pri sedanjih cenah in trenutnih pogojih⁽¹⁾ mora gospodinjski aparat razreda A++ delovati približno 12 let, da se nakup potrošniku izplača.

⁽¹⁾ Vključno s cenami energije in stroški goriva.

2.7 Razen glede starih gospodinjskih aparatov so evropski proizvajalci še bolj zaskrbljeni glede potencialno nevarnih, energetske neučinkovitih in nezanesljivih uvoženih izdelkov. Zaskrbljenost se zlasti nanaša na uvoz s takojšnjo dobavo in plačilom, pri katerih so izdelki hitro razprodani po vsem trgu EU.

2.7.1 Povpraševanje gospodinjstev po energiji zato znaša 25 % skupnega povpraševanja po energiji v EU, pri čemer poraba energije za električne aparate v zasebnih gospodinjstvih zaradi uvedbe novih gospodinjskih aparatov in izdelkov kaže najvišji porast v zadnjih letih.

2.8 Uporaba bolj kakovostnih materialov za magnetno jedro bi lahko skupaj z optimizacijo izdelave ob upoštevanju novih lastnosti materiala povečala učinkovitost električnih motorjev v gospodinjskih aparatih (do 15 %), kar bi bistveno prispevalo k zmanjšanju porabe električne energije v zasebnih gospodinjstvih.

2.9 Poleg tega bi morala Evropska komisija podpreti tudi razvoj gospodinjskih aparatov, primernih za vzdrževanje in recikliranje. Poudariti je treba, da so si evropski proizvajalci na tem področju resnično prizadevali in močno zmanjšali porabo električne energije in vode pri uporabi velikih aparatov. Vendar od tedaj vedno več surovin postaja problematičnih z okoljskega in tudi stroškovnega vidika. To velja za jeklo, plastiko, nikelj, krom, baker itd. Cene teh surovin in naftnih derivatov rastejo. Najbolj konkurenčni postajajo tisti proizvajalci, ki lahko zmanjšajo vsebnost materialov v izdelku. Možnosti, ki jih sektorju gospodinjskih aparatov ponujajo nanotehnologija in analiza življenjskega cikla (LCA) za izboljšanje in ovrednotenje prave izbire materialov, še zdaleč niso dovolj raziskane, da bi dosegli vrh konkurenčnosti.

2.9.1 Zaskrbljenost trenutno zbuja dejstvo, da se v skladu s sedanji predpisi za odpadno električno in elektronsko opremo vsi materiali, primerni za recikliranje, dejansko ne vrnejo proizvajalcem, pri čemer proizvajalci plačajo ceno recikliranja, vendar v resnici ne prejmejo blaga.

2.10 Cilj raziskovalne politike, ki jo financira Komisija, bi moralo biti spodbujanje takšnih raziskav, ki si prizadevajo za miniaturizacijo sestavnih delov, kot so motorji, radiatorji, kompresorji itd. S tega stališča bi razvoj gospodinjskih aparatov, ki bi vključeval čim manjšo porabo materialov, pomenil razvoj aparatov, ki bi bili bolj primerni za recikliranje. Pomembna izhodiščna točka pri tem je okoljsko primerna zasnova, ki jo obravnava okvirna direktiva EU iz maja 2005, z zahtevami po

ekološki zasnovi električnih aparatov. Evropski komisiji ni treba znova izumljati svojih političnih instrumentov, temveč naj dokončno izoblikuje tiste, ki so trenutno na voljo. Enako velja tudi za obstoječe energijske nalepke s podatki o porabi. Zaradi naraščajoče energetske krize in pomanjkanja surovin bi morala Komisija to označevanje dopolniti z obveznimi predpisi za dajanje proizvodov na trg. Le tistim proizvajalcem, ki proizvajajo visokokakovostne izdelke, bi morala biti v prihodnje dovoljena prodaja gospodinjskih aparatov na evropskem notranjem trgu. Razumljivo bi bilo, da bi zakonodaja od podjetij zahtevala, da izdelujejo visokokakovostne in trajne gospodinjske aparate.

2.11 Prav tako bi bilo smiselno, da bi direktiva od proizvajalcev in trgovcev na drobno zahtevala, da proizvajajo in prodajajo popravljive gospodinjske aparate, zagotavljajo rezervne dele za popravila in ponujajo storitve za stranke. Evropski potrošniki pričakujejo takšno storitev in z njenim zagotavljanjem se lahko evropski proizvajalci ločijo od nizkocenovnih proizvajalcev, katerih izdelki so nepopravljivi in jih je mogoče le zavreči in nadomestiti z novimi. Ta pristop pa ni v skladu s strategijo trajnostnega razvoja.

2.11.1 V zvezi s tem EESO z veseljem pričakuje začetek razprave o izvajanju akcijskega načrta ⁽¹⁾ Komisije, za trajnostno potrošnjo, proizvodnjo in industrijsko politiko.

2.12 Sektor gospodinjskih aparatov v Evropi še vedno zaposluje približno 200 000 delavcev. Panoga že več let zastaja v razvoju. V zadnjih dveh desetletjih je v zahodni Evropi izginilo približno 57 000 delovnih mest. Industrija gospodinjskih aparatov v srednji in vzhodni Evropi je po koncu starega političnega sistema doživela padec, od takrat pa je bilo ustvarjenih le približno 20 000 novih delovnih mest.

2.13 Sektorji gospodinjskih aparatov, ki jih je najbolj prizadelo preseljevanje v države zunaj Evrope (Rusijo, Kitajsko, Turčijo), so sektorji, ki proizvajajo klimatske naprave in male električne aparate. V evropskih tovarnah, ki proizvajajo hladilnike in zamrzovalnike, je še vedno zaposlenih približno 23 000 oseb.

2.14 Prestrukturiranje evropskega sektorja gospodinjskih aparatov se bo nadaljevalo v prihodnjih letih. Njegov obseg ne bo odvisen le od tržnega in tehnološkega razvoja, temveč tudi od političnih odločitev in zakonodajnih ukrepov.

3. Posebne ugotovitve

3.1 *Evropska politika mora najti odgovore na štiri probleme:*

⁽¹⁾ COM (2008) 397 konč. (16.7.2008).

3.1.1 Kako zagotoviti, da ta sektor ne prevzamejo države zunaj Evropske unije? Obstaja jasna težnja, da se industrija seli, zato bi morali preprečiti predvideno in dejansko grožnjo, da ta sektor popolnoma prevzamejo tretje države.

3.1.2 Kako oblikovati strukturne spremembe v Evropi in hkrati zagotoviti, da države zahodne Evrope ne bodo izgubile svoje znanstvene in tehnične proizvodnje, strokovnega znanja in izkušenj ter s tem povezanih delovnih mest, pri tem pa srednje- in vzhodnoevropskim državam omogočiti stabilizacijo njihove nastajajoče industrije gospodinjskih aparatov v prihodnosti?

3.1.3 Kako najti gospodarsko sprejemljiv odgovor na silovit prodor uvoženih izdelkov iz Azije, ki so v primerjavi s podobnimi evropskimi izdelki manj vredni, slabše kakovosti ali pa ne izpolnjujejo standardov notranjega trga?

3.1.4 Kako zagotoviti, da bodo dosežki tega, da imamo trajnostne aparate, poželi takšne sadove na notranjem trgu, ki bodo povečali povpraševanje po tovrstnem blagu in ohranili naložbe v raziskave in razvoj aparatov, ki imajo manjši vpliv na podnebne spremembe in trajnost?

3.2 Razmere v sektorju

3.2.1 Glede dosežkov na področju raziskav in razvoja energetske učinkovitosti je ta panoga naprednejši industrijski sektor. Prostovoljni sporazumi so učinkoviti in cenjeni v industriji.

3.2.2 Na žalost pa je odvrtačni dejavnik ta, da razmere v sektorju zahtevajo zaostritev evropske politike, kar naj bi zagotovilo, da bodo prizadevanja, vložena v ta sektor, dejansko obrodila sadove. V zadnjem letu so se akterji v tem sektorju odločili, da ne bodo obnovili prostovoljnih sporazumov, ki so bili v preteklosti tako uspešni.

3.2.3 Trenutno je zelo pomemben tržni nadzor. Razmisliti bi bilo treba o strožjem nadzoru, ki bi zagotavljal, da so izdelki na trgu resnično na ustreznih ravni, da so kakovostni ter da imajo pozitiven vpliv, zlasti z vidika podnebnih sprememb.

3.2.4 Potrebna je večja podpora od držav članic, da bi zagotovili, da najbolj učinkovite izdelke, ki pridejo na trg, potrošniki zares sprejmejo. Proizvodi energijskega razreda A++ se še vedno zdijo predragi in nerentabilni. Zato na trgu še vedno prevladu-

jejo odločitve za izdelke razreda A+. Na voljo so lahko različne spodbude in še vedno je nekaj primerov v državah članicah in zunaj Evrope, ki so se izkazali za dobro prakso⁽¹⁾.

3.2.5 Podpora držav članic in lojalna konkurenca bi morali biti časovno prilagojeni hitrosti tehnoloških inovacij v tem sektorju na ravni držav članic in tudi Evropske unije.

3.2.6 Pomemben člen v dobavni verigi je trgovina na drobno. Evropska trgovina na drobno se mora bolj zavedati različnih posledic uvoza izdelkov za prodajo na notranjem trgu. Poleg tega bodo obseg in prizadevanja industrije brez pomena, če bo sektor trgovine na drobno še naprej uvažal in prodajal izdelke, ki ne dosegajo standardov, niso varni in trajnostni. V zvezi s tem EESO meni, da je na področju izobraževanja v sektorju trgovine na drobno še veliko možnosti za ozaveščanje glede vprašanj o industriji gospodinjskih aparatov na notranjem trgu in trajnostnih vprašanj glede takšnih aparatov.

3.3 Socialni vidik

3.3.1 Dejstvo je, da se delovna mesta pri preseljevanju industrije izgubljajo. To pa za seboj pušča vrsto usposobljenih delavcev, ki jih ni mogoče uporabiti, razen če se preselijo tudi oni. Prestrukturiranje industrije je zelo pomembno za zagotavljanje, da se delovna mesta ne izgubljajo in da ta industrija ostane privlačna za vrhunske delavce.

3.3.2 Sektor, ki bi ga bilo treba še posebej obravnavati, so storitve in pri tem zlasti popravila gospodinjskih aparatov. Uspešnost sektorja popravil je treba ohranjati z zagotavljanjem, da so visokokakovostni gospodinjski aparati zares popravljivi in tudi, da so na voljo sestavni deli, ki resnično omogočajo popravilo.

3.3.3 Poleg tega bi morala skupna politika EU in držav članic spodbujati prehod sektorja na proizvodnjo inovativnih izdelkov in tako ustvarjati nove možnosti za zaposlovanje. Ta proces bi moral podpreti dobro strukturiran socialni dialog med socialnimi partnerji na evropski in nacionalni ravni ter na ravni podjetij. Visokokakovostno evropsko raven v industriji je treba zagotoviti tudi v novih proizvodnih obratih, ki se nahajajo v novih državah članicah EU.

⁽¹⁾ **Italija:** od dohodnine se odšteje 20 % cene hladilnikov in zamrzovalnikov razreda A+ in A++ z zgornjo mejo 200 EUR.

Španija: rabatni sistem – stranke, ki v letu 2008 kupijo energetske učinkovite izdelke, bodo upravičene do subvencije v višini 50–125 EUR, odvisno od vrste kupljenega aparata.

Brazilija: brazilska zvezna vlada načrtuje program za subvencioniranje nakupa 10 milijonov hladilnikov za državljane z nizkim dohodkom. Potrošniki morajo vrniti svoje stare hladilnike, ki običajno porabijo več energije, da dobijo kredit za nakup novega in bolj ekonomičnega.

3.3.4 Učinkovit in stalen socialni dialog na evropski ravni skupaj s tržnim nadzorom in uveljavitvijo standardov po vsej Evropi so ključni dejavniki za zagotavljanje manjše izgube delovnih mest.

3.4 Položaj potrošnikov

3.4.1 Potrošnik mora biti prepričan, da so izdelki kakovostni, zmogljivi, energetsko učinkoviti in zato morajo imeti na voljo kvalitativne informacije, ki so razumljive, verodostojne in pregledne.

3.4.2 Sistem označevanja mora biti bolj dinamično zasnovan z možnostjo nadaljnega razvoja ter posodabljanja v skladu z inovacijami v sektorju. Poleg tega bi morali biti na etiketah natančno navedeni standardi za gospodinjske naprave in tudi preizkušanje bi moralo biti strožje in natančnejše.

3.4.3 Tržni nadzor v državah članicah je zelo pomemben za zagotovitev, da gospodinjski aparati dejansko izpolnjujejo navedene zmogljivosti in da potrošnik dobi, kar je želel.

3.4.4 Treba je omeniti morebitne negativne učinke, ki jih ima lahko nakup novih gospodinjskih aparatov na okolje, če potrošnik poleg novih aparatov uporablja tudi stare in tako ustvari „povratni učinek“.

3.4.5 Neodvisni testi potrošnikov so najboljša promocija učinkovitih in uspešnih gospodinjskih aparatov. Tovrstni testi zagotavljajo vsesplošno kakovost in standard gospodinjskega aparata, ki ustrezno izpolnjuje osnovni namen izdelka.

3.5 Razmere na področju okolja

3.5.1 EESO ugotavlja, da tudi ta sektor lahko pomembno prispeva k varovanju okolja, zmanjšanju emisij CO₂ in zmanjšanju podnebnih sprememb. V zvezi s tem EESO ponavlja stališče, ki ga je izrazil v mnenju na lastno pobudo o okolju prijazni proizvodnji⁽¹⁾, pri čemer poudarja, da na notranjem trgu obstaja možnost za rast zelenega trga, in med drugim izpostavlja posebnosti, povezane z označevanjem in življenjskim ciklom izdelkov.

3.5.2 Za vse blago, uvrščeno pod raven „dobrega standarda“, naj bi veljal približno petletni rok, da bi dosegli zeleni standard. Na primer hladilniki, ki ne dosegajo določenega praga, se po tem roku ne bi smeli več pojavljati na evropskem trgu. To je v skladu z akcijskim načrtom za energetsko učinkovitost, ki ga je Evropska komisija predložila 24. oktobra 2006 („Izdelkov, ki ne bodo izpolnjevali minimalnih zahtev, se ne bo smelo tržiti“). Ti predlogi so tudi v skladu z direktivo o okoljsko primerni zasnovi izdelkov in uredbo o znaku za okolje.

3.5.3 Poleg tega je pomembno, da se zakonodaja o okoljsko primerni zasnovi izdelkov začne čim prej uporabljati za vse ustrezne velike aparate in da se pregleda zakonodaja o znaku za okolje, kar bo omogočilo hiter razvoj najučinkovitejših izdelkov: to bi bil zakonodajni scenarij, ki bi od podjetij zahteval izdelovanje visokokakovostnih in trajnih gospodinjskih aparatov.

3.5.4 Na podlagi obstoječe energetske politike EU in ob upoštevanju dejstva, da mehanizem označevanja sam po sebi ni dovolj za uresničitev energetskih ciljev EU, EESO poziva Komisijo, da razmisli o novih pravnih instrumentih za doseg te ciljev.

V Bruslju, 22. oktobra 2008

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Mario SEPI

⁽¹⁾ EESO (UL C 224, 30.8.2008, str. 1), poročevalka ga. DARMANIN.